

ಅನುವಾದಿತ ಕರ್ತೆ

ನಾಯಿಯೂ ಸಹ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ತಂದು ಅರಮನೆಗೆ ತಲುಪಿಸಿತು. ಆದರೆ, ಮರಳ ಹೋಗುವಾಗ ಬಾಗಿಲಿನ ಮೇಲೆ ಬಳಪಡ ಚಿಕ್ಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿತು. ತಕ್ಷಣ ಅಲ್ಲಿ ಉರಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಎಲ್ಲಾ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿನ ಮೇಲೆ ಬಳಪಡ ಚಿಕ್ಕೆಯ ಗುರುತು ಮಾಡಿತು.

ಮಾರೆನೆಯ ದಿನ ಬೇಗ್ಗೆ ವೃಧ್ಧಾಕ್ಷಿಯು, ರಾಜ, ರಾಜಿ ಹಾಗೂ ಅರಮನೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೊಡನೆ ತಾನು ಗುರುತು ಮಾಡಿದ ಮನೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಬಂದಳು. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಕಾದಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ ಮೇಲೆ ಅದೇ ಗುರುತು ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು, ಅವಳು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರೂ ರಾತ್ರಿ ಅವಳು ಗುರುತು ಹಾಕಿದ ಬಾಗಿಲು ಸಿಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ರಾಜ, ರಾಣೆಯರೆಲ್ಲಾ ನಿರಾಸೆಯಿಂದ ಮರಳಿದರು.

ಆದರೆ, ರಾಜಿ ಜಾತೀಯಾಗಿದ್ದಳು, ಅವಳು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಇಂದು ಒಂದು ಕತ್ತರಿಯಿಂದ ರೇಣ್ಣೆ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದಳು ಅದರಿಂದ ಒಂದು ಬೀಲ ಹೊಲಿದಳು. ಅದರಲ್ಲಿ ಗೋಧಿ ಹಿಟ್ಟನ್ನು ತಂಬಿ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಬೇಸ್ವಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದಳು, ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ರಂಧ್ರ ಮಾಡಿದಳು. ರಾಜಕುಮಾರಿ ಎಲ್ಲೇ ಹೋದರೂ ಗೋಧಿ ಹಿಟ್ಟು ಸೇರಿ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಹೋದ ದಾರಿ ತೋರಿಸುವಂತಿರಬೇಕು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದಳು.

ಮರುದಿನ ರಾತ್ರಿಯೂ ನಾಯಿ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಇರುವ ತಾಪುದ ಕೋಟಿಗೆ ಬಂದಿತು. ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಬೆಸ್ವಮೇಲೆ ಹೇರಿಕೊಂಡು ಸೈನಿಕನ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿತು. ಆದರೆ, ಗೋಧಿ ಹಿಟ್ಟು ಬಿದ್ದು ಮಾಡಿದ ಗುರುತು ಗಮನಿಸಲ್ಪಿಲ್ಲ. ಸೈನಿಕನೋ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರಲಾರ. ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಬಂದುಸುತ್ತಾನೆ. ತಾನೂ ಓವ್ವರ್ ರಾಜಕುಮಾರಾನಾಗಿದ್ದರಿಂದರೆ? ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿಹುದಾಗಿತ್ತು, ಆದರೆ ತಾನು ಒಟ್ಟು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸೈನಿಕ ಏನೂ ಮಾಡಲೂ ತೋಣಕದೆ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಚೆಂಬಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿನು.

ಮಾರೆನೆಯ ದಿನ ಬೇಗ್ಗೆ ರಾಜದಂಪತಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮಗಳು ಹೋದ ಮನೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದರು, ರಾಜಭಟ್ಟರು ಬಂದು ಸೈನಿಕನನ್ನು ಸೇರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟರು. ಅದು ಕತ್ತಲೆಯ ಕೋಣೆ, ರಾಜಭಟ್ಟರು ಹೇಳಿದರು: ‘ನಾಳಿ ನಿನಗೆ ಗಲ್ಲು ಶ್ರೀ’. ಅವನಿಗೆ ಮೃತ್ಯು ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತಂತಾಯಿತು. ಅವನ ಮಾತ್ರಿಕ ಚೆಟ್ಟಿಗೆ ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇತ್ತು. ರಾತ್ರೆಯಲ್ಲಾ ಕಾರಾಗ್ಕರದಲ್ಲಿಯೇ ಕಳೆದ. ಬೇಗ್ಗೆ ಜ್ಯೇಂಜಿನೆ ಕೊರಡಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕಿಟಕಿಯ ಮೂಲಕ ಸೈನಿಕ ನೋಡಿದ. ಉರ ಜನರಲ್ಲಾ ಉರ ಹೋರಿಗೆ ಇರುವ ವಧಾ ಸಾಫಾನದೆಗೆ ವೇಗವಾಗಿ ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಲವಾರು ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಬಾರಿಸುತ್ತಾ ಸೈನಿಕರು ವಧಾ ಸಾಫಾನದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಸೈನಿಕನನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡುವ ಆತುರದಲ್ಲಿ ಉರ ಜನರು ಆತುರ ಆತುರವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಓದುತ್ತಿರುವ ಜನರಲ್ಲಿ ಓವ್ವರ್ ಚಪ್ಪಲಿ ಮಾಡುವ ಚಮಗಾರರ ಬಾಲಕ ಚರ್ಮದ ಮೇಲಂಗಿ ಮತ್ತು ಚಪ್ಪಲಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಆತುರದಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ಹಾಗೆ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವನ ಬಂದು ಚಪ್ಪಲಿ ಕಾಲಿನಿಂದ ಕಳಚಿ ಹೋಯಿತು ಮತ್ತು ಈ ಸೈನಿಕನ ಕಿಟಕಿಯ ಹತ್ತಿರವೇ ಬಂದು ಬಿಧಿತು. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಆ ಚಮಗಾರ ಬಾಲಕ ಕಿಟಕಿಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದ. ಕಬ್ಬಿಣಿದ ಕಂಬಿಗೆ ಅನಿಸಿ ನಿಂತ ಸೈನಿಕ ಆ ಬಾಲಕನಿಗೆ ಕೆಳಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದ: ‘ಹೇ ಮಹಡುಗನೇ ಕೇಳು, ಆತುರ ಪಡಬೇಡ, ನಾನು ಇನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದೇನೆ. ಉರಳು ಹಾಕಲು ಇನ್ನೂ